

# РЕШЕНИЕ

№ 504

гр. София, 28.01.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,**  
в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Анета Юргакиева**

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8987** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], подадена чрез пълномощник Р. Б. – служител с юридическо образование, срещу Решение № Ж - 591/ 04. 08. 2021г. на КЕВР, с което са дадени на дружеството задължителни указания да възобнови неправомерно прекратената процедура за присъединяване на фотоволтаична централа (Ф.), предвидена за изграждане по чл.24,т.1 от ЗЕВИ в имот с планоснимачен № 318 по кадастралния план на [населено място], общ. Х., обл. Б..

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Сочи се, че предпоставките по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ следва да съществуват към момента на поставяне на съоръженията под напрежение, поради което констатацията за отсъствие на сграда към тази дата се явявала достатъчно условие за прекратяване на процедурата по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Поддържа се, че при констатирана липса на сграда, законосъобразно Ч. Разпределение България е прекратило процедурата по присъединяване на Ф.. Соци се, че в хипотезата на предоставянето на преференции при изкупуването на произведена електрическа енергия законът изисквал наличие на сграда, защото смисълът на преференциите за тези производители е производството да е при потреблението,

системата да не разходва средства за транспортиране на енергия, а същата да се консумира в мястото на производство. Изложено е становище, че Ч. не разполага с посоченото от заявителя удостоверение за търпимост. Поддържа се, че са били налице основанията за прекратяване на процедурата, тъй като е недопустимо да се присъедини обект към електрическата мрежа, ако този обект всъщност не отговаря на императивните условия на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. КЕВР не била изследвала дали не се касае за заобикаляне на процедурата по чл. 23 ЗЕВИ и отказа от преференции по чл. 25 ЗЕВИ чрез създаване на привидно съответствие с чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Иска се отмяна на оспореното решение. Претендират се разноски. В съдебно заседание жалбоподателят не е представляван.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. К., оспорва жалбата. Счита, че същата е неоснователна и недоказана. Излага допълнителни съображения в депозирано писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна И. А. Р., представляван от адв. Н. оспорва жалбата. Счита решението на КЕВР за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред КЕВР е започнало по жалба на И. Р. с вх. № Е-11И-006/13.04.2021 г., във връзка с прекратена процедура по присъединяване към електроразпределителната мрежа на [фирма] на обект фотоволтаична централа с инсталирана мощност до 30 kW, предвидена за изграждане в поземлен имот с планоснимачен номер № 318, по кадастралния план на [населено място], [община], обл. Б..

Установено е, че на 26.05.2020 г. в електроразпределителното дружество е постъпило Заявление № [ЕГН] за проучване на условията за присъединяване на Ф.. Към заявлението са били приложени документи, удостоверяващи вещното право на И. Р. върху имота, документи, че имотът се намира в урбанизирана територия и нотариален акт за покупко-продажба на имота от 04.06.2019 г.

Въз основа на постъпилото заявление е изготвено и предоставено на заявителя становище изх. № [ЕГН]/05.06.2020 г. /л.30/.

На 08.01.2021 г. И. Р. е подал в "Ч. Разпределение България" заявление за сключване на договор за присъединяване.

На 29.09.2020 г. и подписан Договор за присъединяване №[ЕГН] /л.34 и сл./.

Въз основа на подадено на 08.01.2021 г. заявление, че съоръженията са монтирани, със Заповед № CD ORD 293/13.01.2021 г./л. 44/ на директор на дирекция „Стратегическо планиране и развитие на мрежата“ в [фирма] е назначена комисия, която да извърши проверка на място за установяване дали строителството на обекта е завършено, да състави и подпише протокол от извършената проверка и да изготви снимков материал. В хода на извършената на място проверка е било установено, че в имота липсва сграда, а Ф. е монтирана върху метална конструкция. За установеното по време на проверката е съставен констативен протокол /л. 43/.

С писмо изх. № [ЕГН]/08.02.2021 г. /л. 45/ Ч. Разпределение България уведомило заявителя за направените по време на проверката констатации за липса на сграда, във връзка с което процедурата за присъединяване следва да бъде прекратена, а ако заявителят желае същата да продължи, това ще се случи по общия ред, без

преференциите по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ.

В жалбата си до КЕВР И. Р. посочил, че има издадено разрешение за присъединяване на фотоволтаична централа по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ с изх. № [ЕГН]/05.06.2020 г., разрешение за строеж № 25/06.08.2020 г., издадено от главния архитект на общ. Х., след което е сключил договор за присъединяване и е заплатил цената за присъединяването в размер на 931,20 лв. Посочил, че обектът е бил изграден в съответствие с поместените в договора за присъединяване изисквания и указания на Е., след което подал заявление, че обектът е завършен. Изложено е несъгласие с констатацията, че сградата не съществува, напротив, посочил, че същата наскоро е била укрепена. Към жалбата е приложено Удостоверение за търпимост от главния архитект на общ. Х., издадено на 11.03.2021 г. за изграден строеж - Двуетажна паянтова жилищна сграда със застроена площ от 64 кв.м в имот с планоснимачен № 318 по плана на [населено място], за който е представена декларация с рег. № 222/10.03.2021 г., че строежът е изграден до 07.04.1987 г.

На закрито заседание от 04.08.2021 г. на Комисията, за което е съставен Протокол № 157/04.08.2021 г. /л. 13/, жалбата на И. Р. е била разгледана и приета за основателна. Издадено е Решение № Ж-591/04.08.2021 г. /л. 9/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 ЗЕ, вр. чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 Комисията е дала на Ч. Разпределение България указания в 3-дневен срок да възобнови неправомерно прекратената с писмо изх. №[ЕИК]/08.02.2021 г. процедура за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане в ПИ с планоснимачен № 318 по кадастралната карта на [населено място], общ. Х., обл. Б., като извърши действията по чл. 96, ал. 5 от Наредба № 6, и в 7-дневен срок да представи на Комисията доказателства за изпълнението им. Направен е извод, че дружеството е излязло извън своята компетентност по отношение констатацията за липса на сграда, не се е съобразило със становището на компетентните органи и неправомерно е прекратило процедурата за присъединяване. Решението е връчено на Ч. Разпределение България на 09.08.2021 г., видно от приложеното на л. 12 известие за доставяне.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването, поради което съдът я намира за допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С оглед разпоредбата на чл.22, ал.1,т.1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, решението е издадено от компетентен орган . Прието е от Комисията в състав „Енергетика“ с единодушие - четири гласа „за“, от които два са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Спазена е изискуемата писмена форма и не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният орган е изложил ясно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Решението е и в съответствие с материалния закон.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и

фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е регламентирано в чл.24, т.1 от ЗЕВИ. В чл.26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал.3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от НАРЕДБА № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата). Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване. Съгласно чл.88, ал.3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал.7).

С обжалваното пред КЕВР писмо [фирма] не е прекратило процедурата на основание чл. 88, ал.7 от Наредба № 6, а с мотив, че липсва сграда в имота, в който е изградена Ф., следователно не са изпълнени императивните изисквания на чл.24, т.1 ЗЕВИ. Както обаче е приела КЕВР, този извод на електроразпределителното дружество се опровергава от събраните по делото доказателства, преценени съобразно приложимата нормативна уредба. Видно от приложения по делото нотариален акт от 04.06.2019г., представен и на дружеството със заявлението за проучване, в същия е посочено съществуването в поземления имот на двуетажна паянтова жилищна сграда. Наличието на постройката е потвърдено и в Удостоверението за търпимост, издадено от главния архитект на общ. Х.. Съгласно легалната дефиниция на §1, т.1б от ДР на Закона за кадастъра и имотния регистър, "сграда" или "постройка" е самостоятелен строеж на основното или на допълващото застрояване по Закона за устройство на територията, трайно прикрепен към земята, с отделени от външната среда организирани вътрешни пространства и с функционално предназначение съгласно класификатора, определен с наредбата по чл. 31“. Както правилно е посочил административният орган, сградата и постройката се разглеждат като идентични понятия и могат да бъдат строежи както от основното, така и на допълващото застрояване по ЗУТ. В случая са налице достатъчно доказателства /нотариален акт,

удостоверение за търпимост и разрешение за строеж/, че в имота, в който е предвидено и е изградена Ф. съобразно издаденото разрешение за строеж, има сграда, т.е. изпълнено е условието на чл.24, т.1 от ЗЕВИ. С оглед на това, тъй като операторът на разпределителната мрежа не е компетентен да извърши собствена преценка и да формира релевантно заключение относно наличието на сграда в имота, той не е имал право и основание да прекрати процедурата по присъединяване на обекта.

С оглед на това КЕВР обосновано е приела, че жалбата на И. Р. е основателна и следва да бъде уважена, като бъдат издадени задължителни предписания да се възобнови неправомерно прекратената процедура за присъединяване на фотоволтаичната централа.

Оспореното Решение № Ж - 591/ 04. 08. 2021г. на КЕВР е законосъобразно на всички основания по чл.146 АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена за сумата от 300 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 51-ви състав

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № Ж - 591/ 04. 08. 2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 300 лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ